

гый Едесскый, Баладій Кесарійскый, Отрей
 Мелетинскый, и мнозина дрѣгы; а остана-
 ли-тѣ на събора въ Цариградѣ, поставихъ
 на прѣстола Патріарха Нектаріа. А 6-тый
 Григорій Богословъ, като стигна въ Капа-
 докійскѣ-тѣ странѣ, остана въ кащино-то
 си село, называвано Аріанзонъ, дѣто почи-
 ваше и, ако да кѣше твърде отслабѣлъ,
 непрѣставаше окаче отъ да сѣ трѣди за
 Бога; зашо-то найде свое-то си отечество
 градъ Назіанъ поврѣденъ отъ Аполинаріевѣ-
 тѣ ересъ, коѣ-то изчисти съ много поу-
 чительны писма. Тѣка, умоленъ отъ граж-
 даны-тѣ, перачи да сѣдне на кащиныя си
 прѣстола, изъ имъ постави за Епископъ нѣ-
 кого си свѣщенника на имя Евладій, мѣжъ
 правовѣренъ и добродѣтеленъ; а самъ си сѣ
 успокояваше въ село-то Аріанзонъ, дѣто
 откакто поживѣ нѣколко врѣмя и остави
 много полезны списанія, стигна до дѣлбокѣ
 старость и прѣстави сѣ въ нестарѣйшій
 животъ, мѣсца Іюндаріа 25-й день, по-
 грѣшенъ честно у градъ Назіанъ. А слѣдъ
 много години, благочестивый царь Констан-
 тинъ Багрянородный прѣнесе неговы-тѣ че-